

Medlem nævner de Udgifter, man den Gang havde paa Sønderjylland — et Forhold, som jeg altid har nævnt og holdt udenfor som noget, der laa udenfor det partipolitiske; de Beløb, som det medførte, kan hverken regnes den ene eller den anden Finansstyrelse til særlig Byrde, det var Midler, som maatte og skulde tilvejebringes af enhver Regering —, endvidere Udgifterne i Anledning af Arbejdsløsheden og de kolossale offentlige Arbejder, endvidere Lønbudgettet, hvorom han siger, at dets Virkninger havde de Radikale ikke faaet at føle, og endelig den vældige Indtægtsnedgang, den kolossale Reduktion af Indtægt- og Formueskatter, som fulgte i de vigende Indtægters Spor. Dette er en Ekstrakt af disse 24 essentielle Linier. Da det nu er fremført, er det ogsaa nødvendigt for mig at sige et Par Ord dertil, skønt det, som sagt, ikke var min Hensigt at vende tilbage til Fortiden. Men det synes jo næsten uundgaaeligt; jeg skal da gøre det ganske kort.

Det ærede Medlem Hr. Kragh siger, at jeg har ikke nævnt Udgifter, som kunde være undgaaet. Nej, ikke ved denne Lejlighed, men jeg har gjort det i 4 Aar. Hvis man havde ført en rigtig Politik, kunde have været undgaaet alle de Udgifter, som var en direkte Følge af den økonomiske Vildfarelse, der stod ved Styret, saa længe det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var Stats- og Finansminister, og som var legemliggjort i Landbrugsminister Madsen-Mygdals Navn og Politik. Denne Politik medførte, hvad jo enhver ved, at Kronen uafsladelig faldt, indtil den i November var nede paa 49 Øres Værdi, og følgelig medførte den samtidig en Prisstigning, saaledes at Danmark i Løbet af det Aar naaede højere end noget af de neutrale Lande i Prisiniveau, skønt vi havde været saa lykkelige, at vi efter Krigen havde været det Land, der havde haft det laveste Prisiniveau. Paa Grund af Kronens, aftagende Værdi og paa Grund af den mægtige Prisstigning, som var en direkte Følge af Regeringens Politik, maatte alle Udgifter stige langt ud over, hvad de havde været, hvis man ikke havde begaaet disse Fejl. Alle Statens Udgifter til dens Anskaffelser steg paa Grund af Prisstigningen. Hvor ofte har vi ikke drøftet de kolossale Tab paa Kullene? Arbejdsløsheden voksede paa Grund af selve den Omstændighed, at Krisen forstærkedes ved disse Forhold, og alle Omkostninger ved Arbejdsløshedens Bekæmpelse voksede, idet navnlig alle de offentlige Arbejder, som iværksattes af Regeringen, blev kostbarere, end nogen Sinde

offentlige Arbejder har været; vi har et Eksempel i denne Tid som Skolebygningerne i Viborg og Randers, noget, jeg skal vende tilbage til med et Par Ord. Og Lønbudgettet steg ganske overordentlig paa Grund af de forøgede Dyrtdstillæg, som Prisstigningen medførte i det første Aar. Kornlovens Priser maatte blive ekstraordinært forhøjede, og andre Omstændigheder medførte jo, at denne Lov kom til at koste Statskassen henved 100 Mill. Kr. Altsaa, naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke har nævnt Udgifter, som kunde have været undgaaet, saa har det ikke været min Hensigt at gøre det ved denne Lejlighed, men jeg har i 4 Aar nævnt alle disse Udgifter, som burde være undgaaet og kunde være undgaaet, hvis man havde ført en forstandig Finanspolitik.

Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Kragh, at jeg har ikke omtalt nye Indtægter, som kunde have været tilvejebragt og tilvejebragt paa forsvarligt Grundlag. Heller ikke det har jeg gjort ved denne Lejlighed, men jeg har gjort det før i disse 4 Aar. For at tage et Hovedpunkt: Landbrugsministeren erklærede den Gang, at hans Kornlov skulde hvile i sig selv, og at det, som han ikke mente at kunne faa dækket ved Fortjeneste paa Kornsalget, agtede han at søge dækket ved en ekstra Skat paa Selskaber, de store Rederier eller andre store Selskaber. Dette var hans Løfte. Kornsalget bragte ingen Gevinst, og Rederif afgiften, som var lovet, blev end ikke fremsat. I Stedet for Løftet om en Kornlov, hvilende i sig selv, fik man en Kornlov, der maatte betaales af Statens almindelige Indtægter, og de var selvfølgelig ikke tilstrækkelige til saadanne ekstra Udgifter, som ikke var beregnede, hvorfor man maatte dække det Aars Driftsunderskud ved Laan. Men hvad gjorde Ministeriet Neergaard i disse første Aar i Stedet for at skaffe nye Indtægter? Det forringede Statens Indtægter endog meget betydeligt ved den Omlægning af Indkomst- og Formueskatten, som fandt Sted. Det ærede Medlem Hr. Kragh mindede, som saa ofte før, om den vældige Indtægtsnedgang, den kolossale Reduktion af Indkomst- og Formueskattens Provenu, der fulgte i de vigende Indtægters Spor. Dette bliver han ved med at sige, skønt det vitterligt er urigtigt, at Indtægterne veg. Jeg har Gang efter Gang vist, hvordan Indtægterne var i alle disse Aar, og jeg skal gerne sige det endnu en Gang. I 1919—20, det sidste Aar under det radikale Styre og det Aar, hvor Borgernes Skatteindtægt da var højest, var der